

Poročilo skupine: zakristani

Pričevalec: Gregor Gorenc in Anže Cunk, Moderatorja: Igor Blažič in Rok Gregorčič

- Pogovor smo začeli s predstavitvijo. Nadaljevali smo ga z osebno zgodbo o osebah, ki so predstavljali preroke v mojem življenju in me pripeljali do službe zakristana. Pogovor smo zaključili ob vprašanju, kako oznanjam Jezusa preko službe zakristana ter skrbi, da bi v delo župnije vključevali čimveč župljanov. Nekaj citatov iz pogovora. "... v mojem življenju ni bilo nič posebnega, čudežnega. Pa vendar me je Bog počasi preko oseb, ki sem jih srečeval vodil do tega, da sem se odzval njegovemu klicu..."
- "...pomembno mi je, da je cerkev urejena in negovana, da je vse na svojem mestu, čisto in pripravljeno za uporabo pri obredu. To je tisto, kjer pomagam, da verniki lažje srečajo Jezusa in poglobljajo svojo vero..."
- "... Bila sem sama in ko sem bila bolna sem mislila odnehati, pa mi je pater rekel, da ne bom večno bolna... Tako sem poklicala vse znance, da bi mi pomagali. Zbralo se nas je šest. In od takrat je delo lažje..."
- V skupini nas je bilo 10.
- Obudili smo zavest o tem, kako smo prišli do (zakristanskega) poslanstva; razmislili in podelili smo si, kdo so bile ključne osebe v našem življenju, ki so nam pomagale na poti do tega
- Izrazili smo hvaležnost za vse milosti, ki jih v svojem poslanstvu prejemamo. Poskušali smo se zavedati, da je naša zakristanska služba res velik dar Boga, prek katerega lahko gradimo sebe in Cerkev.
- Razmislili smo, kako biti pripravljen to službo opravljati v dobro skupnosti. To pomeni tudi, da na službo, ki jo opravljamo, nismo nezdravo navezani; smo pripravljeni razmišljati tudi o situaciji, ko te službe ne bomo mogli več opravljati in jo bo treba predati naprej ...

Poročilo skupine: kateheti

Pričevalec: Marinka Stare in Jure Koželj, moderatorka: Ida Praček

V soboto smo se zbrali kateheti na delavnici, kjer smo skupaj razmišljali o svojem poslanstvu in izmenjevali izkušnje. Podelili smo zgodbe o svojih začetkih, si izmenjali izkušnje in strahove pri delu z otroki in mladimi ter se spomnili ljudi, ki so nam na tej poti stali ob strani in nam bili vzgled.

Pogovor nas je pripeljal do spoznanja, da imajo osebe, ki nas spremljajo med odraščanjem, močan vpliv pri sprejemanju odločitve za katehetsko službo.

Delavnica je potrdila pomen molitve pri delu z otroki in mladimi. Strinjali smo se, da je vsakodnevna molitev ključna v življenju kateheta. Skozi molitev črpamo moč, da lahko svoj zgled širimo naprej – ne le veroučencem, ampak vsem, ki jih srečujemo. Prav tako smo ponovno potrdili pomen Svetega pisma, ki ni zgolj knjiga, ampak je knjiga življenja, saj v njem prepoznavamo in učimo prepoznavati veroučence sporočila, ki nam jih Bog pošilja za vsakdanjo življenje. Sveto pismo je pripomoček, ki nas vsak dan nagovarja in vodi k dobrim odločitvam, seveda, če smo zanj odprti.

Zaključek delavnice je bil jasen: kot kateheti smo misionarji vere, naš zgled pa je pri tem najmočnejše orodje. Naš klic k služenju se namreč ne konča v učilnici, ampak se nadaljuje v vsakdanjih srečanjih z ljudmi.

Poročilo skupine: izredni delivci obhajila

Pričevalec: Robert Farič, Moderatorja: Blaž Zorko in Peter Možina

V skupini zbranih je bilo okrog 18 moških in ena posvečena sestra.

Poudarili smo, da je zlasti izrednega delivca obhajila zelo pomembno, da je ukoreninjen v Jezusu. Marsikdo izmed navzočih se čuti majhen pred skrivnostjo evharistije, ko deli Jezusa pri sv. obhajilu.

Izredni delivci lahko zelo primerni tudi za obiskovanje bolnikov po župniji, da jim podelijo sv. obhajilo (zlasti takrat ko domači duhovnik tega ne zmore.) V neki župniji je praksa, da gredo izredni delivci obhajila po nedeljski sv. maši po župniji in nesejo sv. obhajilo bolnikom. Zelo lepa gesta skrbi za bolne. Potrebovali pa bi kakšne dodatne napotke, kako pristopiti k bolnikom

Pojavilo se je vprašanje vodenja bogoslužij Božje besede. Marsikomu se zdi, da bo ta tematika oz. praksa vedno bolj aktualna ob dejstvu, da se število duhovnikov zmanjšuje. Zanimalo bi jih, kakšni so okvirji vodenja takega bogoslužja. Potrebovali bi formacijo na to temo.

Primer: Nekje je duhovnik zbolel in bil v bolnici 2-3 tedne. V tem času je izredni delivec vsak dan vodil bogoslužje Božje besede in podelil obhajilo.

Ali je primerno, da izredni delivec obhajila vodi enkrat na teden bogoslužje Božje besede – tisti dan, ko je duhovnik odsoten iz župnije? Mnenje, da je dobro, da ljudje prisostvujejo k bogoslužju Božje besede in prejmejo sv. obhajilo – četudi ni sv. maše.

Nekdo je omenil, da je kmalu predvideno **srečanje za izredne delivce obhajila – 23. novembra 2024 v Stični**, ki ga pripravlja p. Nikolaj Aracki.

Povezovanje med izrednimi delivci obhajila in obveščanje: Predlog, da se zbere vse kontakte, ki so bili že zabeleženi na prejšnjih škofijskih srečanjih župnijskih sodelavcev v Šentvidu – da se naredi mailing listo za izredne delivce obhajila, od koder se tudi obvešča in pošlje kakšno spodbudo.

Poročilo skupine: gospodarski svet

Pričevalec: Blaž Gregorc s sodelavci, Moderator: Blaž Valič

udeležencev je bilo približno 20;

- g. Gregorc je pripeljal goste, ki so bili za udeležence zanimivi;
- bolj kot o osebni izkušnji je pogovor bil o dejanskih težavah in izzivih, s katerimi se srečujejo;
- pri začetni predstavitvi so bili vsi povabljeni, da so tudi povedali, kaj je vzrok oziroma motivacija, da so se za svoje služenje odločili in v njem vztrajajo. Največkrat se je ponovilo:
 - odgovornost oziroma poklicanost za to, da so stvari urejene, da je v cerkvi in njeni okolici lepo;
 - želja nekaj dati skupnosti;
 - družinsko izročilo, mežnarji so bili že predhodniki.
- V pogovorih o konkretnih izzivih se je oblikovalo nekaj idej oziroma smernic:
 - pomembnost sodelovanja z lokalno skupnostjo, kar je še zlasti mogoče na podeželju in v manjših krajih. Pomembno je predstaviti potrebe lokalni skupnosti, bodisi županu, če to ni mogoče, pa svetnikom;
 - pomembnost priprave dolgoročnih načrtov, kar omogoča lažjo prijavo na razpise in večje možnosti za podporo s strani lokalne skupnosti;
 - pomembnost priprave podrobnejše dokumentacije in načrtov za za posamezne konkretne aktivnosti oziroma investicije. Ko se pojavi razpis, je običajno premalo časa, če začneš iz nič. Izkušnje so, da se je včasih dogajalo, da so sredstva na razpisih ostajala nekoriščena, ker ni bilo projektov;
 - pri konkretnih projektih je zelo smiselno v svojem okolju poiskati kompetentne ljudi in jih vključiti v delovno skupino;
 - obstajajo velike razlike med župnijami v Ljubljani in drugih večjih mestih ter tistimi v manjših krajih. V velikih mestih je sodelovanje z lokalno skupnostjo večinoma bistveno bolj zahtevno in manj obetavno. Zato bi bilo smiselno organizirati tudi dekanijska srečanja predstavnikov gospodarskih svetov, kjer bi imeli več skupnih točk in podobne težave ter bi si lahko bolj konkretno pomagali.

Poročilo skupine: krasilke

Pričevalec: Marjan Planinšek, Moderatorka: Andreja Droljc

27 krasilk

V enem krogu smo se predstavili, potem pa smo združili prvo in drugo vprašanje in ju predstavili v drugem krogu. Tretjega vprašanja smo se dotikali sproti, ravno tako konkretnih vprašanj v zvezi z rožami (v lončkih, suhe rože, plastične...)

Ugotovitve:

- krasilke bi rade praktične delavnice,
- župnije imajo zelo različno urejeno krašenje – od tega, da krasi župnik sam, da to počne ena gospa, da tiste, ki krasijo tudi čistijo, da krasijo po okrajih ali vaseh, da imajo po trinajst skupin za krašenje...
- v eni izmed župnij ena skupina krasilk skrbi za rože 14 dni (prej je še dobre rože naslednja skupina po enem tednu metala stran),
- dobro se obnese sodelovanje z župnikom, ki »svetuje« glede barv, ki so vezane na praznike oz. del cerkvenega leta,
- rože večinoma priskrbijo krasilke same in prihajajo z domačih vrtov ali jih naprosijo (npr. pri sosedih), redko se dokupujejo. Denar nabirajo po okrajih ali pa si strošek razdelijo krasilke same,
- rade bi neke vrste priročnik vsaj z barvami, pravili glede krašenja.. napotila sva jih, da si ogledajo Liturgični tečaj Osnove bogoslužja,
- ena izmed krasilk je prinesla na vpogled knjižico Jožeta Smrduja Krašenje cerkva iz leta 1939, za katero sama pravi, da je že zastarela, da pa vsebuje nekatera pravila krašenja, fotografijo knjižice prilagam,
- mogoče bi kje objavili gradivo izobraževanja kar nekaj let nazaj, ko sta cerkvene barve predstavila Gregor Gorenc in Mojca Perat...

Poročilo skupine: pevci

Pričevalec: Gregor Klančič, moderator: Luka Mavrič

- Najprej smo se vsi čisto na kratko predstavili drug drugemu. Potem sem jaz kot moderator postavil pričevalcu Gregorju Klančiču vprašanje o njegovem poklicu in poslanstvu v Cerkvi, kot zborovodja, pevovodja, organist in ravnatelj Orglaske šole v Ljubljani.
- Klančič je nato nadaljeval o vlogi in pomenu glasbe za človeka na splošno in v liturgiji. Izpostavil je pomanjkanje novih besedil in novih uglasbitev, tako na področju zborovskega petja kot ljudskega. Med obema vojnama in po vojni je nastal velik repertoar novih skladb in pesmi.
- Po drugi strani nastajajo pesmi, ki nagovarjajo današnjega človeka, kot so slavlne pesmi. Imajo svojo moč, ko imajo pravega duha in niso le popevke.
- Udeleženci so se kmalu vključili s svojimi vprašanji in stekel je pogovor z Gregorjem, pa tudi med njimi samimi.
- Najpomembnejše za petje pri maši je odnos, s katerim pevec poje. Ali se pevec poglobi v besedilo, se z njim poveže ter ga ponotranji, ali ne. To je bistveno! Če to naredi, potem res velja, da kdor poje, dvakrat moli. Če tega ne stori, ta pregovor ne drži.
- Tudi pevska vaja zato ne bi smela biti le tehnično piljenje not. Vsaka vaja mora biti tudi molitev, oz. se mora pevec v duhu povezati z vsebino pesmi. Če tega ne bo storil na vaji, se to ne bo kar avtomatsko zgodilo v cerkvi. **To je poslanstvo oznanjevanja pevca.**
- Pevci so si podelili nekatere pevske izkušnje iz domačih župnij in iz nekaterih večjih zborovskih projektov, ki so jim ostali v spominu. v nekaterih župnijah so se oblikovale t. i. 'družinske zasedbe', ko več družin skupaj oblikuje instrumentalno zasedbo za spremljanje pesmi, med katerimi so tako mladinske pesmi, slavlne, pa tudi ljudske.
- Pevci so si izmenjali nekaj informacij o tem, na katerih spletnih straneh se najde notno gradivo zborovskih in drugih pesmi, pa tudi o Fb skupini, kjer si izmenjujejo pesmi in se dobi veliko materiala.
- Pozdravili so tako obliko srečanja, da je koristna in da si tega še želijo.

Poročilo skupine: bralci 1

Pričevalka: Alenka H. Felc, moderatorja: Štefan Pavli, Alojzija Korbar Tacar

Uvodoma sva moderatorja preverila med udeleženci delavnice, kdo je prvič na izobraževanju. Ugotovila sva, da dve tretjini. Odgovornost ni njihova.

Delavnica je imela tri dele.

V prvem delu sta *ga. Alenka H. Felc* in *g. Štefan Pavli* obravnavala vprašanja Kaj mene drži, da ostajam pri svojem poslanstvu?

- Kdaj in kako si prvič začutil, da te Bog kliče v to poslanstvo? Kako te je to spoznanje spremenilo?
- Kakšni izzivi te spremljajo na tej poti in kaj ti pomaga, da kljub njim vztrajaš?
- Ali je bilo v tvojem življenju trenutek ali izkušnja, ko si še posebej jasno prepoznal/a delovanje Svetega Duha, ki te vodi in krepi v tvojem poslanstvu?
- Kako ti molitev, evharistija ali branje Svetega pisma pomagajo ohranjati zvestobo tvojemu poslanstvu?

Odgovori animatorke so pričevali njeno osebno izkušnjo, ki je nagovorila prisotne ter jih povabila v odprti dialog.

Bralci božje besede se moramo zavedati, da moramo z vso odgovornostjo do vernikov in sebe zapisano besedilo prebrati na razumljiv in spoštljiv način. Zavedati se moramo odgovornosti in priložnosti svojega dela. Na branje božje besede se moramo v naprej pripraviti. Besedilo moramo najprej razumeti, saj podajamo besedo ŽIVEGA BOGA.

Besedilo podajamo kot bi ga sporočali prijatelju.

V drugem delu so udeleženci delavnice medsebojno podali odgovore na vprašanja **kdo nas je povabil med bralce in kaj nam pomeni branje božje besede**. Pojasnila prisotnih so razkrivala, da branje jemljejo za svoje poslanstvo in jim je v veselje. Primeri posameznih župnij so prisotnim dale nove ideje za obogatitev dela njihove župnije.

Animatorka ga. Alenka je nato podala konkretna navodila in odgovore na izpostavljene dileme.

V tretjem delu sta *ga. Alenka* in *g. Štefan* vprašanja Kakšna je moja akcija navzven, preko socialnih medijev, spletnih strani itd. in konkretizirala možnosti.

Komentarji prisotnih so se dotaknili tudi konkretnih nasvetov *ga. Rosvite Pesek* in vodili v razmišljanje o konkretni realizaciji uporabe digitalnih orodij v njihovi župniji.

Poročilo skupine: bralci 2

Pričevalec: Matjaž Merljak, moderator: Rok Žlender

V skupini se je zbralo okrog 30 udeležencev.

Pogovarjali smo se o poslanstvu, ki ga nosi bralec Božje besede. Hitro se je med udeleženci in pričevalcem ter moderatorjem razvil sproščen pogovor, predvsem pa se je ponovno kot nujna izkazala potreba po tehničnih delavnicah, kjer bi udeleženci pridobivali praktično znanje.

Med našim pogovorom smo večkrat poudarili, da se mora bralec Božje besede na branje vnaprej pripraviti, da lahko na primeren način sporočilo Božje besede posreduje vernikom, ki ga poslušajo.

Zaključili smo s sklepom, da so takšna srečanja zelo dobrodošla in nujno potrebna tudi v prihodnje.

Poročilo skupine: Karitas in Young Caritas

Pričevalci: Jože Kern, Zala Rus in Tine Zevnik, moderatorja: Tine Povirk in br. Jurij Slamnik

Za predstavitev v skupini Karitas in Mlade Karitas smo pripravili pričevanje treh oseb: g. Jože, sedaj upokojeni a prej Generalni tajnik, gdč. Zala in mladenič Tine. Po uvodni predstavitvi vseh smo »odrinili na globoko« in poslušali o poslanstvu in osebnih odločitvah. Jože je podelil, da ga je h Karitas povabil takratni ljubljanski škof Stres; da so ob ustanovitvah župnijskih Karitas imeli kar veliko težav, saj je bila Cerkev dobrodelnost po letu 1945 prepovedana; podelil je, da Cerkev vedno poišče pot dobrodelnosti, tudi ko so nenaklonjeni časi; da imamo molitveno zvezo (120 članov), katerih člani vsak dan zmolijo eno desetko rožnega venca za prostovoljce in programe; idr. Zala in Tine pa sta podelila izzive, kako nabrat ljudi in jih navduševati; kako med otroki v celem tednu približajo vero in kako se odzivajo; da je ob zgledu drugemu treba »dišati« po Jezusu; da je veliko osebnega stika s sodelavci/udeleženci/partnerji in tistimi, ki jim ponujajo izobraževanja.

Poleg pričevalcev so tudi udeleženci izobraževanja predstavili svoje izkušnje in izzive. Prisotna je bila predvsem starejša populacija, pa tudi nekaj mlajših; marsikdo med njimi ima z delom na Karitas že dolgoletne izkušnje. Vsi pa svoje delo opravljajo z veseljem, z zavzetostjo, čeprav pravijo, da so prisotne tudi težave. Motivi, zakaj se nekdo odloči, da bo svoj čas namenil temu lepemu služenju ljudem so tudi različni: marsikdaj gre tu za zgled, ko je nekdo že v svoji družini doživel, kako so radi pomagali ljudem v stiski. Po pomoč seveda prihajajo različni ljudje drugih narodnosti in veroizpovedi. In tudi tukaj se ne dela razlik – vsak človek je dragocen in ljubljen od Boga. Tako tudi sodelavci Karitasa pomagajo vsem, ki prihajajo k njim. To pa je tudi svojevrsten izziv, ki je bil tudi izpostavljen. Karitas je cerkvena organizacija in Cerkev vedno (naj bi) oznanja Jezusa Kristusa. Mnogi le sprejemajo pomoč, ne sprašujejo pa se o Bogu, o krščanski veri, ... skratka, o tistem najpomembnejšem (vsaj tako se zdi; človek tako ali tako ne more videti, kaj je v človekovem srcu). Izpostavljena je bila tudi pomembnost molitve (molitvene naveze) pri tem delu. Brez povezanosti z Bogom, brez molitve to delo hitro lahko postane le neke vrste »sociala«. Zato je dobro, da se prostovoljci zavedajo pomembnosti tega, kar so tudi izpostavili. V prvi vrsti torej ni pomembno kaj in koliko se dela, ampak osebni odnos z Bogom preko molitve in Cerkve. In mnogi prostovoljci se tega zavedajo in tudi tako živijo.

Zavetnica Karitas je sv. Elizabeta Ogrska, ki goduje 17. novembra.

Zbrala in uredila: Neža Novak, tajnica Urada za laike

Ljubljana, 24. oktobra 2024

e-pošta: urad.za.laike.lj@rkc.si

telefon: 01/23-42-651